

JAZZFLITS NUMMER 441

11 JUNI 2025

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

3 JAZZ OP PAPIER

4 JAZZ OP DE PLAAT

Douglas/Van Bavel, Kleijn/Celano, Idema/Serierse, Christian Pabst, Blue Sands, Pete McGuinness Jazz Orchestra, Millennium Jazz Orchestra e.a.

13 JAZZ OP HET PODIUM

Pierre Courbois 3gen3, Emiliano Roca Trio en Daan Kluwer Quintet.

EN VERDER (ONDER MEER):

16 Prelude to a kiss (Ruud Bergamin)

21 Europe Jazz Media Chart juni

21,5 JAAR JAZZFLITS

01 09 2003 - 01 03 2025

JAZZFLITS 442 KOMT 3 JULI UIT

BERICHTEN

Nabou Claerhout. (Persfoto)

Nabou Claerhout tekent contract bij Edition Records

De Belgische componiste-tromboniste Nabou Claerhout heeft een platencontract getekend bij het Britse label Edition Records. Ze gaat er met haar groep NABOU platen maken. "This collaboration marks a significant next step for a musician who has a bold vision and distinctive voice as an instrumentalist and composer", aldus een persbericht van de platenfirma. Nabou zal in 2026 haar plattendebuut bij Edition maken. Ook drummer Sun-Mi Hong en saxofoniste Tineke Postma maken albums voor Edition. In de catalogus van het label zijn voorts onder anderen Donny McCaslin, John Patitucci, Gretchen Parlato, Chris Potter, Ben Wendel, Lionel Loueke, Jasper Høiby, Verner Pohjola en Kurt Elling te vinden.

ia77

JazzFlits

PERIODIEK VOOR NIEUWSGIERIGE LIEFHEBBERS

MILES-DRUMMER AL FOSTER OVERLEDEN

Al Foster in 2007 in Italië. (Foto: Giacomo Petronio)

Drummer Al Foster is 28 mei op 82-jarige leeftijd in New York overleden. Foster speelde van 1972 tot 1985 bij trompettist Miles Davis. Ook maakte hij platen met onder anderen Chick Corea, Bill Evans, McCoy Tyner, Wayne Shorter en Michael Brecker. Hij toerde ook veel met Herbie Hancock, Sonny Rollins en Joe Henderson. Foster stond bekend om zijn dynamische en expressieve drumtechniek, die zowel subtiel als krachtig kon zijn. Hij voelde zich thuis in verschillende jazzgenres, van bebop tot fusion. Foster stond ook bekend als componist. Zijn laatste plaat maakte Al Foster in 2022: 'Reflections'. Daarvoor wist hij trompettist Nicholas Payton, saxofonist Chris Potter, pianist Kevin Hays en bassist Vicente Archer te strikken.

Lotto Brussels Jazz

Weekend trekt 170.000 bezoekers

Het Lotto Brussels Jazz Weekend heeft van 23 tot en met 25 mei 170.000 bezoekers getrokken, zo meldt de organisatie. Die konden kiezen uit een honderdtal gratis concerten op Brusselse pleinen en in de horeca. Een geslaagde editie, meent de organisatie. Maar de ambities reiken verder: "Tegen 2030, het jaar van de tweehonderdste verjaardag van ons land en hopelijk ook het jaar waarin Molenbeek de Europese culturele hoofdstad wordt, hopen we bij de top vijf van de gratis stedelijke jazzfestivals in Europa te behoren", zegt Stéphanie Thiery, bestuurslid van het festival op bruzz.be. In 2026 is het Brussels Jazz Weekend van 22 tot 24 mei.

Verplicht werk Koningin Elisabeth pianoconcours van Kris DeFoort

Het verplichte werk van de prestigieuze Koningin Elisabethwedstrijd 2025 (van 5 tot en met 31 mei) was dit jaar van de hand van Kris DeFoort. Van 26 tot en met 31 mei klonk zijn 'Music of the heart' in Brussel twaalf keer in de uitvoering van een klassiek pianist. Defoort werkte anderhalf jaar aan het stuk. De finalisten kregen de partituur pas tijdens het concours voor het eerst onder ogen. Ze hadden een week om het in te studeren en konden slechts veertig minuten met het orkest, het Brussels Philharmonic, repeteren. Kris DeFoort (1959) studeerde oude muziek en jazz en werkte enkele jaren als jazzpianist in New York. Terug in België manifesteerde hij zich als componist, improviserend pianist en leider van ensembles als KD's Basement Party, KD's Decade en Octurn. Sinds 2001 componeerde DeFoort zeer veel werken, van opera's tot orkestwerken en stukken voor ensembles. Het Koningin Elisabethconcours werd overigens gewonnen door Nikola Meeuwssen. Het was voor het eerst dat een Nederlandse pianist met de hoogste eer ging strijken.

Herbie Hancock ontvangt Zweedse Polar Music Prize 2025

Toetsenist Herbie Hancock heeft 27 mei in Stockholm de Polar Music Prize 2025 ontvangen. Met de prijs, in 1989 in het leven geroepen door wijlen ABBA-manager Stig Anderson, worden 'uitzonderlijke muzikale prestaties' in diverse genres bekroond. Aan de muziekprijs is een bedrag van bijna 100.000 euro verbonden. Saxofonist Wayne Shorter ontving de prijs in 2017.

ORSON CLAEYS WINNAAR VAN EERSTE EDITIE CONOURS BRUSSELS JAZZ VANGUARD

Orson Claeys tijdens de Brussels Jazz Vanguard. (Persfoto)

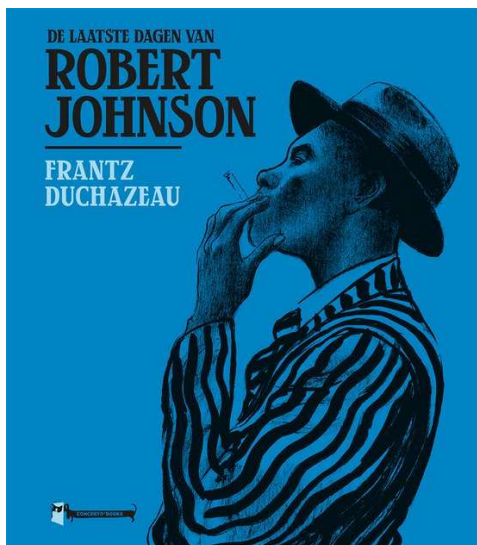
De Gentse pianist Orson Claeys heeft de eerste Brussels Jazz Vanguard gewonnen, zo maakte de organisatie op 27 mei bekend. Hij was de beste van de vijftien deelnemers die aan het concours in de Belgische hoofdstad deelnamen. Zij presenteerden zich van 23 tot en met 25 mei op het Sint-Katelijneplein tijdens het Lotto Brussels Jazz Weekend. "De kwaliteit van de inzendingen lag griezelig hoog, maar dat verwondert tegelijk niet. Het technisch niveau van de jonge generatie muzikanten is nu eenmaal...tja soms niet meer te volgen", vertelt vakjurylid Michaël Robberechts in een persbericht: "We zagen jonge artiesten die klaar zijn om door te breken, met frisse ideeën en een enorme podiumprésence. Het was een waar genoegen om hen aan het werk te zien." De formatie C-RHYMS viel het best bij het publiek in de smaak en kreeg de Publieksprijs. Beide winnaars mogen het Lotto Brussels Jazz Weekend 2026 feestelijk openen op de Grote Markt of het Beursplein. Ook krijgen ze toegang tot workshops en infosessies aangeboden via partners van het Jazz Weekend.

Twaalf jaar oude concertopname van The Jazzinvaders als album verschenen

Een registratie van een concert dat The Jazzinvaders op 23 mei 2013 met organist Dr. Lonnie Smith in Rotterdam gaven, is recentelijk bij Social Beats Records als album verschenen onder de titel 'Live At LantarenVenster'. De live-opname werd gemaakt tijdens een korte tournee waarmee het gezamenlijke album 'That's What You Say!' werd gepromoot. De concertopname was bedoeld voor YouTube, maar werd ook regelmatig uitgezonden door Stingray/Djazz. Nu is de muziek ook te beluisteren via streamingplatforms en is deze als album te koop bij Bandcamp. The Jazzinvaders zijn Linda Bloemhard (zang), Rolf Delfos (altsax), Jan van Duikeren (trompet), Guido Nijs (tenorsax), Berthil Busstra (Fender Rhodes), Ton van der Kolk (bas) en Phil Martin (drums).

JAZZ OP PAPIER

EEN 'GRAPHIC NOVEL'

Frantz Duchazeau ;
vert. Arend Jan van Oudheusden.
De laatste dagen van Robert Johnson.
 Amsterdam : Concerto books, 2024
 235 pag. : Ill. ; 29x25 cm.
 ISBN 978-94-9310997-1 hc., geb.
 Prijs 35 euro.

Nadere gegevens van de hiernaast genoemde boeken:

Elijah Wald.

Escaping the Delta: RJ and the invention of the blues.

New York: Amistad, 2004;

Peter Guralneck.

Searching for RJ.

New York: Dutton, 1989;

Robert 'Mack' Mc Cormick ;

John W. Troutman (red.). Biography of a phantom: a RJ blues odyssey.
 Washington DC: Smithsonian Books, 2023;

Edward Komara.

The Road to RJ: the genesis and evolution of blues in the Delta from the late 1800s through 1938.

Milwaukee: Hal Leonard, 2007

Edward Komara and Greg Johnson.

100 Books every blues fan should own.
 Lanham: Rowman & Littlefield, 2014

Werner Gissing.

Mississippi Delta Blues:

Formen und Texte von RJ.

Graz, Oostenrijk: Akademische Druck und Verlagsanstalt, 1986

Gayle Dean Wardlow, Bruce Conforth.

Up jumped the devil: the real life of RJ.
 Chicago Review Press, 2019

Annye Anderson with Preston Lauterbach.

Brother Robert: growing up with RJ.
 New York: Hachette Books, 2020

Toen begin jaren zestig Columbia zestien van de 29 verschillende, in 1936 en '37 opgenomen titels van de maar kort levende blueszanger-gitarist Robert Johnson op een elpee uitbracht was er over hem maar weinig bekend. Zijn werk bleek echter onmiskenbaar van grote kwaliteit en werd geacht een wezenlijke schakel te zijn in de ontwikkeling van de blues. Hij zou invloeden hebben ondergaan van blueszangers vóór hem en op zijn beurt degenen die na hem kwamen hebben beïnvloed. Het standpunt was echter niet onomstreden. Een gezaghebbende tegenstem was die van Elijah Wald: "De voortgang van de blues zou er niet anders hebben uitgezien als hij geen enkele noot had voortgebracht."

De verschijning van de plaat bracht een hausse teweeg in het aantal studies over Johnsons reilen en zeilen vóór en na de opnamen. Research en interviews met tijdgenoten mondden in 1989 uit in een boek van Peter Guralneck, in feite een uitbreiding van een artikel uit 1982 in Living Blues magazine en deels gebaseerd op een toen onuitgegeven manuscript van de Mack McCormick. (In 2023 is het alsnog postuum uitgegeven). Hierna hebben zeker nog tien auteurs zich over het fenomeen gebogen, resulterend in biografieën, analyses van de teksten en de muziek, een filmscenario, een Japanse graphic novel en een overzicht van dit alles door Edward Komara. En dan hebben we de vele artikelen in bluesbladen nog niet meegerekend. Overigens gaan de Amerikaanse vorsers voorbij aan een Duitstalige studie van Werner Gissing.

Naar het zich nu laat aanzien, is de definitieve biografie die van Gayle Dean Wardlow en Bruce Conforth. Daarna verschijnen dan nog de herinneringen van Roberts stiefzuster Annye Anderson. Maar veel verder zijn we dan nog niet gekomen. Aan zijn geboortedatum, 8 mei 1911, wordt nog getornd. Zijn overlijdensdatum staat vast, 16 augustus 1938, maar rond de omstandigheden zijn allerlei vragen nog altijd onopgelost. De gangbare opvatting is dat hij omkwam door het drinken van een gifmengsel, dat een vrouw, wel of niet buiten haar medeweten, hem had gegeven.

Verder is bekend dat hij zogezegd een 'onecht' kind was en twee maal huwde; zijn eerste vrouw, kind nog, stierf in het kraambed. Hij moet een gevoelig, schuw persoon geweest zijn. Bij zijn omzwervingen was hij vooral op zoek naar zijn afkomst, onderwijl optredend op straat, in juke joints en danslokalen. Hij overnachtte bij een ieder die hem logies aanbood, en was, zacht gezegd, niet ongevoelig voor 'cigarettes (and) whiskey and wild, wild women (hillbilly song uit 1947).

Het is het werk van Wardlow en Conforth dat als basis moet hebben gediend voor een Franse graphic novel, waarvan hier de vertaling is verschenen. De auteur Frantz Duchazeau, die zowel de tekst als de tekeningen leverde, legt daar geen verantwoording van af, maar het is een van de twee titels in het colofon. Hij heeft zich beperkt tot de laatste dagen en dat moeten we letterlijk nemen. Vanwege de discutabele gegevens is dat een veilig uitgangspunt, maar alleen het rondtrekken biedt weinig stof. De diverse ontmoetingen en optredens worden overmatig uitgesponnen in een massa tekeningen, met in de ballonnen verzonden dialogen en citaten uit zijn songs. Met flashbacks heeft de auteur getracht het verhaal enigszins te verlevendigen, maar dat heeft tot gevolg dat de niet-ingewijde lezer-kijker moeite zal hebben de voortgang te volgen. Het hele boek is trouwens een terugblik: op de beginpagina is een kerk te zien, met de cryptische tekst: 'Ik ben dood'.

Over de lay-out, de tekeningen, hun formaat, de herhalingen en de algehele montage in dit stevig, bepaald toch niet lichtgewicht boekwerk laat ik me verder niet uit; dat laat ik graag over aan degenen die daartoe beter zijn uitgerust.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

YOTAM BEN-OR QUARTET
Impermanence
 HR Music

Harmonicaspelers in de jazz zijn schaars. Het instrument heeft beperkingen, maar wat kun je er toch mooie muziek uithalen. De grootmeester is natuurlijk nog altijd de Belgische Toots, maar Yotam Ben-Or komt al aardig in de buurt. In het hoesje verklaart hij de titel van zijn derde cd 'Impermanence'. Het is de duiding van zijn poging om het streven naar perfectie achter zich te laten en de spontaniteit en muzikaliteit de vrije loop te laten. Yotam komt, zoals zijn naam, doet vermoeden uit Israël, en heeft zich na The New School For Jazz in New York stevig genesteld in de wereld van de jazz. De cd opent met een wervelend stuk, getiteld 'Milonga gris'. Het is een tango-achtig nummer waarin je de echo hoort van Astor Piazzolla. Vele nummers zijn van Yotam zelf en hebben een vlotte, licht melancholieke structuur en daar leent de sound van de harmonica zich natuurlijk bij uitstek voor. Pianist Gabriel Chakarji speelt een heldere partij met een intensiteit die mooi aansluit bij de melancholie van de harmonica. De uitsmijter 'Trying' is een buitenbeentje in het repertoire. Het een vlot vocaal nummer met zangeres Esther Quansah; een nummer met een aanstekelijke beat, dat ook nog weleens in het popcircuit kan aanslaan. We zullen Yotam Ben-Or vast en zeker vaker tegenkomen. Goede harmonicaspelers met swing en drive, daar kunnen we in de jazzmuziek wat mee en ze zijn bovendien zeldzaam.

Sjoerd van Aelst

Bezetting:

Yotam Ben-Or (harmonica),
 Gabriel Chakarji (piano),
 Alon Near (bas), Alon Benjamini (drums)
 + Lars Danielsson (cello), Esther Quansah (vocals).

Bekijk hier een video over het album:
<https://www.youtube.com/watch?v=HhpnVYQ-wWE>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

BLUE SANDS
For You
 ZenneZ

Een gouden combinatie; een zangeres met slechts een sonore bas als ruggensteun. Zo'n 25 jaar geleden was het duo Paulien van Schaijk en Hein Van de Geyn met deze formule al zeer succesvol. Nu zingt Esther van Hees op het fundament van de bas van Reindert Kracht de sterren van de hemel. Het duo noemt zich Blue Sands en laat zich graag bijstaan door muzikanten die passen bij hun idioom. Op hun tweede cd 'For You' zijn dat Anton Goudsmit (gitaar), Hermine Deurloo (harmonica) en Miguel Boelens (sax). Het levert fonkelende muziek op met als stralend middelpunt het duo Van Hees en Kracht. De muziek is beeldig opgenomen en heeft een fluwelige glans. De teksten op 'For You' zijn intrigerend en poëtisch, waarbij de wijze waarop Esther ze zingt er nog een extra dimensie aan toevoegt. De sfeer is dromerig en intiem. Het merendeel van de teksten is in het Engels, maar enkele zijn in het Frans met als klapstuk de Francoise Hardy-hit 'Tous les garçons'. 'For You' is er als cd, maar ook op vinyl en natuurlijk digitaal via een streamingdienst of YouTube (zie de link hieronder). Welk medium u ook kiest, het is genieten van de bovenste plank.

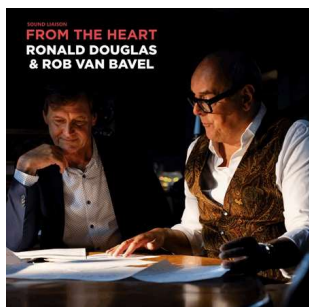
Sjoerd van Aelst

Bezetting:

Esther van Hees (zang),
 Reindert Kracht (bas)
 + Hermine Deurloo (harmonica),
 Anton Goudsmit (gitaar), Miguel Boelens (sax).

Beluister het album hier:
<https://tinyurl.com/ywjtmb3e>

RONALD DOUGLAS & ROB VAN BAVEL
From The Heart
 ZenneZ

Ze waren het al heel lang van plan: met zijn tweeën een cd maken en dat is eindelijk gelukt. Het resultaat, 'From The Heart' getiteld, mag er wezen. Jazz-zanger Ronald Douglas (1960) en jazzpianist Rob van Bavel (1966) namen in alle rust negen stukken op met alleen zang en piano. De tracks zeggen alle iets over met name de persoon van Douglas, die letterlijk vanuit zijn hart zingt.

Dat de mannen in de loop der jaren veel hebben samengespeeld en elkaar perfect aanvoelen, is al na een paar maten duidelijk. Hier hoor je - pak hem beet - een eeuw ervaring vertaald naar gevoelige, doorleefde ballads waarin Douglas niet alleen intens en ingetogen zingt maar ook extra veel aandacht besteedt aan de tekstbehandeling. Hij neemt je mee in de beleving ervan. Van Bavel is de ideale ondersteunende begeleider.

De songs zijn alle kwaliteitsstukken uit het Great American Songbook maar Ronald en Rob kozen niet voor de geijkte 'standards'. Dat betekent dat er ook voor de 'gevorderde' jazzliefhebber nog iets te ontdekken valt en dat je niet geneigd bent steeds vergelijkingen te trekken met eerdere uitvoeringen. 'From the Heart' is een prachtig intiem statement van twee mannen met langjarige ervaring in de jazz en in het leven.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Ronald Douglas (zang),
 Rob van Bavel (piano).

Beluister hier 'Billy Strayhorn medley':

<https://www.youtube.com/watch?v=OIvlpORqZ8>

ENEMY
Fiend
 Edition

Vorig jaar ontving de Engelse pianist Kit Downes de Paul Acket Award op het North Sea Jazz Festival. Hoe terecht dat was, horen we op dit nieuwe album, 'Fiend'. Hij nam het met zijn vaste trio Enemy live op tijdens een tweedaagse residentie in de club Birds Eye in het Zwitserse Basel. De interactie tussen hem, zijn landgenoot James Maddren (drums) en de Deense bassist Petter Eildh is indrukwekkend. De drie zijn communicerende vaten die elk hun eigen ding doen, maar die zich perfect tot elkaar verhouden, in een ultieme uiting van polyritmiek. Ook de verhouding tussen compositie en improvisatie is daarbij een element dat volstrekt irrelevant wordt. De zes eigen stukken leveren een totaalmuziek op, hetgeen ook gebeurt met de enige 'cover', John Coltranes 'Countdown'. Dat wordt er aanvankelijk op een maniakale manier doorheen gejast, als een soort 'Tristano plays Trane'. Uiteindelijk neemt de groep hierin wel even gas terug, maar ook in dat tempo blijft het intens en geconcentreerd. Dat laatste is namelijk de ultieme kracht van Enemy, dat al eerder albums maakte voor Edition, ECM en We Jazz, en waarvan de stukken live van een nog hoger octaangehalte worden voorzien. Het plaatst ze aan de absolute top van de pianotriowereld naast de trio's van (min of meer) generatiegenoten als Vijay Iyer en Kris Davis.

Herman te Loo

Bezetting:

Kit Downes (piano),
 Petter Eildh (bas),
 James Maddren (drums).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://enemytrio.bandcamp.com/album/fiend>

ERB/MÄDER/AMBERG/LEHN
In Echoes' Shadow
Veto Records

Trio's met drie basklarinetten zijn dun gezaaid. De drie Zwitsers Christoph Erb, Niklaus Mäder en Elio Amberg komen naast hun andere (improvisatie-)activiteiten graag samen om alle drie dit veelzijdige instrument te bespelen. Met de Duitse veteraan Thomas Lehn op analoge synthesizer creëren ze een eigen klankwereld die wordt gekenmerkt door veel boventonen en duisterheid. De opening van kant A van het op vinyl uitgebrachte 'In Echoes' Shadow' (het lange 'Echoes of the same') zou, zeker door de elektronische bijdragen, een ideale soundtrack voor een sciencefictionfilm kunnen zijn. De ruimte waar deze lange improvisatie werd opgenomen, de Saint François-kerk in Lausanne, draagt daar verder zijn akoestiek aan bij. Kant B bestaat uit een viertal stukken van een ander concert, in Luzern. Hier horen we veel plopgeluiden en bijna-melodieën ('When shadows don't follow') en een zware drone van de synthesizer, zodat het lijkt of er een contrabasklarinet meedoet ('When shadows walk'). In 'When shadows dance' wordt door de basklarinetten in het hoge octaaf inderdaad een dansje gedaan. Het slotstuk, 'When shadows dream', laat nogmaals horen wat een rijke klankschoonheid de drie blazers tevoorschijn kunnen toveren.

Herman te Loo

Bezetting:

Christoph Erb,
 Niklaus Mäder, Elio Amberg (basklarinet),
 Thomas Lehn (analoge synthesizer).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://tinyurl.com/mttvucz>

Bezetting Pete McGuinness:

Bigband o.l.v. Pete McGuinness
 (zang, arrangementen), in één stuk tevens een
 20-koppig klassiek orkest met Bill Charlap (piano).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/3hsbxpuc>

THE PETE MCGUINNESS JAZZ ORCHESTRA
Mixed Bag
Summit Records

Wanneer je als trombonist geen trombone meer kan spelen, kun je maar het beste tevens arrangeur van beroep zijn, en beschikken over een goede zangstem. Pete McGuinness kan daarover meepraten. Embouchure-dystonie dwong hem afscheid te nemen van de trombone; het deel van de hersenen dat de spierspanning van zijn lippen moet aansturen, functioneert niet meer.

Dág trombone! Een gruwelijk idee, voor iemand die daar zowat zijn leven aan heeft besteed. Maar McGuinness (61) besloot wat meer te gaan zingen en nóg meer te arrangeren. Hij heeft zijn eigen orkest, iets wat in zijn woonplaats New York zal neerkomen op een soort uitzendbureau van betrouwbare krachten van wie hij met enige regelmaat een selectie bijeen weet te krijgen.

De resultaten op zijn nieuwste album zijn zoals kan worden verwacht. In twee dagen werd alles feilloos op de band gezet, inclusief spatgelijke blazers en een moeiteloos voortstomende ritmesectie.

Zijn zang herinnert aan Chet Baker, die de leider zelf als voorbeeld noemt. Een zachte tenor, mooi getimed, en scattend als een instrument. Dus zónder obligaats ge-sjoebiedoe, waarvan uw recensent jeuk krijgt op moeilijk bereikbare plaatsen.

In één stuk is een niet geheel noodzakelijk strijkorkest aanwezig, maar gelukkig ook pianist Bill Charlap en een passende tekst van Alan en Marilyn Bergman: 'Where do you start? / How do you separate the present from the past? / How do you deal with all the things you thought would last that didn't last?'

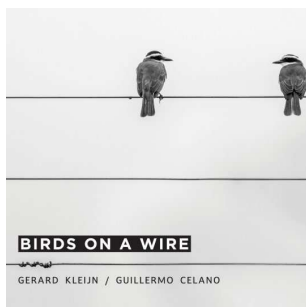
De overige arrangementen variëren van massale klankblokken tot kleine onderonsjes en van een 'Lil' darlin'-achtig soort ballad tot een vlot 'From this moment on', als vehicle voor scatzang. 'Django' gaat in Latin, 'Body and soul' direct in dubbel tempo en 'Round midnight' krijgt een geheel nieuw voorspel. Verder scharrelde hij bestaand werk bijeen, vooral van eigen hand.

Een van de stukken is opgedragen aan Bill Holman; er zijn slechtere arrangeurs om op te lijken. En er zijn slechtere manieren om om te gaan met een kwaal die je het bespelen van je favoriete muziekinstrument voorgoed onmogelijk maakt.

Jeroen de Valk

<--- bezetting en beluisteren

GERARD KLEIJN/GUILLERMO CELANO
Birds On A Wire
 Patagonia Records

Nog geen jaar geleden brachten trompettist Gerard Kleijn en gitarist Guillermo Celano met 'Radio Days' hun eigenzinnige kijk op de jazz uit de periode van grofweg 1925–1955. Met hun nieuwe duoalbum, 'Birds On A Wire' presenteren ze voornamelijk eigen repertoire. Alleen de Rodgers & Hart-compositie 'It never entered my mind' en het Astor Piazzolla-kleinnood 'Oblivion' zijn niet van eigen makelij. Dat laatste is overigens een eerbetoon aan Celano's vaderland Argentinië en zijn grootste componist. Met '1492, the massacre begins' verwijst hij eveneens naar de geschiedenis van het (Zuid-)Amerikaanse continent. Het solostuk klinkt overigens vriendelijker dan de titel doet vermoeden. Celano en Kleijn zijn beiden meesters van de klankkleur, zoals we horen in de heerlijke country-twang in de gitaar in 'Desert road', met smakelijke bluesy stembuigingen van de trompet. Het nummer heeft ook de kenmerkende subtiele humor die het vorige album ook al sierde. Sfeertekening en verhalende muziek zijn verder belangrijke ingrediënten, waarbij de ontroering ook niet wordt geschuwd. Zo is 'Sleep my love, sleep' (van de hand van Kleijn) een wonderschone ballad en ook het dromerige 'Delirium' (van Celano) kent een memorabele melodielijn. Voorzichtige experimentjes, zoals de gamelanklanken en -ritmes in 'Gamelan dance' en vervreemdende gitaareffecten van 'Choral works on Titan' zorgen voor voldoende afwisseling. 'Birds On A Wire' is een complete plaat van twee veelzijdige muzikanten die zich helemaal niet meer hoeven te bewijzen.

Herman te Loo

Bezetting:

Gerard Kleijn (trompet, bugel),
 Guillermo Celano (gitaar).

Luister hier naar tracks van het album:
<https://tinyurl.com/2b7ubybk>

ALICE LEGGETT
Birdsong
 ZenneZ

De debuut-cd 'Birdsong' van de Britse altist Alice Leggett, die compositie studeerde aan het Conservatorium van Amsterdam, is een egodocument. In een dozijn eigen stukken legt Alice haar ziel bloot. Het titelnummer is geschreven voor Alices moeder Michelle Bird. Leggett liet zich voor deze compositie inspireren door Olivier Messiaen: "Ik heb geprobeerd persoonlijke ervaringen uit mijn leven tot nu toe vast te leggen in mijn composities en het spel van het ensemble." Het nummer 'Zoë' schreef Leggett voor haar zus. De track 'Song for who you could've been' gaat over de moeizame relatie die Alice de afgelopen tien jaar had met haar vader, die vorig jaar overleed. In de 'liner notes' zegt Leggett over haar boodschap: "Ik geloof niet dat iemands reis lineair is en ik ben de complexiteit en onvoorspelbaarheid van het leven - de chaos, het diepe verdriet, de vreugde, de sereniteit en de schoonheid ervan - gaan omarmen." Leggett legt stevige verbanden tussen de traditie en de huidige tijd. Alice Leggett klinkt op 'Birdsong' als een gedreven en - mogelijk - licht getergde altsaxofoniste, die haar instrument soms laat krijsen, maar ook serene klanken laat voorbrengen. Omringd door vijf uitstekende musici, die hun eigen plek opeisen maar Alice vooral ondersteunen, komen Leggetts intense muzikale verhalen, ook zonder gezongen of gesproken tekst, goed tot hun recht.

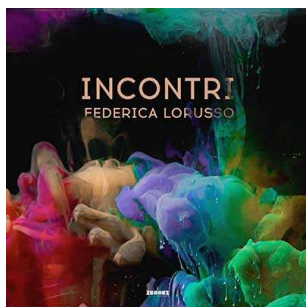
Hans Invernizzi

Bezetting:

Alice Leggett (altsax),
 Alex Hitchcock (tenorsax),
 Alistair Payne (trompet), Chaerin Im (piano),
 Tijs Klaassen (bas), Wouter Kühne (drums).

Beluister het album hier:
<https://tinyurl.com/y3suf82t>

FEDERICA LORUSSO
Incontri
 ZenneZ

Zangeres, pianiste en componiste Federica Lorusso verhuisde in 2015 vanuit haar geboorteland Italië naar Nederland om hier piano te studeren op het Koninklijk Conservatorium van Den Haag. Na het behalen van haar pianodiploma voltooide ze een master in jazz-zang en piano aan het Conservatorium van Amsterdam. Aansluitend toog ze naar New York om zich verder in de jazz te bekwamen. In 2022 verscheen Lorusso's debuutalbum 'Outside Introspections'. Nummer twee heet 'Incontri'. De cd bevat tien eigen composities, die Federica opnam met zes collega's, onder wie Ben van Gelder op alt. 'Incontri' betekent 'ontmoetingen' en is volgens de 'liner notes' een 'diep persoonlijke weerspiegeling van Federica's groei, gevormd door haar ervaringen in steden als Bari, Den Haag, Amsterdam en New York'. Ze wil met haar muziek verbindingen leggen met de mensen en natuur om haar heen.

De meeste songs worden gedomineerd door de woordeloze scatzang van Lorusso en Liva Dumpe. De twee stemmen sluiten naadloos op elkaar aan. Federica is ook op piano te horen maar de nadruk ligt op de zang. Die is zuiver en melodieuze maar door het ontbreken van concrete tekst niet zo boeiend. De vocalen zijn meer van hetzelfde en dat is jammer. Met andere muzikale keuzes was 'Incontri' een echte ontmoeting met de luisteraar geworden.

Hans Invernizzi

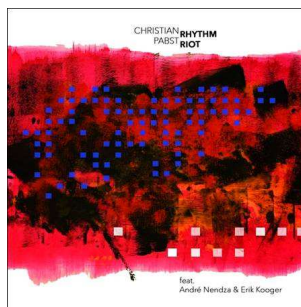
Bezetting:

Federica Lorusso (zang, piano), Liva Dumpe (zang), Ketija Ringa Karahona (fluit), Tijs Klaassen (bas), Egidio Gentile (drums) + Ben van Gelder (altsax), Claudio Jr. De Rosa (tenorsax).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/5n7vc5s6>

CHRISTIAN PABST
Rhythm Riot
 Jazzsick Records

Pianist/componist Christian Pabst is een kei in het openen van een album. In eerdere recensies in Jazzflits is te lezen dat hij in de eerste secondes letterlijk 'de toon zet'. Met 'Rhythm Riot' is dat niet anders. Sterker, de allereerste toon is echt helemaal raak. Krachtig en zelfverzekerd. En dat blijft het hele album zo.

Pabst is in Duitsland geboren, verbleef een tijdje in Nederland en woont en werkt nu in Italië. Zijn trio werkte al samen op eerdere cd's. Eigenlijk gaan ze verder waar ze gebleven waren. Dus ook nu weer geen uitgebreide soli, maar vooral ensemblewerk. Het album is opgenomen in jazzclub Loft in Keulen. Maar er is geen publiek te horen.

'Rhythm Riot' is geen stil protest tegen het onrecht in deze wereld. De mannen laten namelijk stevig en super energiek van zich horen. Vol zeggingskracht. Met zeven stukken in een kleine 38 minuten is het album nogal kort. Maar je krijgt in die tijd voldoende muzikale vitamines binnen. Muzikaliteit is er altijd. Dus ook in een langzamer stuk als 'Sky'. Dat bevat gestreken basspel van de Duitse André Nendza. En hoewel ingetogen barst het van de energie. Direct daarna klinkt het hypnotiserende, knettersnelle 'Kimnara'. Maar ook daar blijft de melodie overeind. En Erik Kooger slaat de sterren (en planeten) van de hemel. 'Enigma' lijkt aftastend te starten, maar ook zoekend toont het trio sterke muzikale persoonlijkheden. Even later vinden ze elkaar weer op hoog tempo. Met 'Encore' eindigt de cd net zo abrupt als hij begon. Pianotrio's: heerlijk!

Peter J. Kortten

Bezetting:

Christian Pabst (piano), André Nendza (bas), Erik Kooger (drums).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/37ywxzyc>

MILLENNIUM JAZZ ORCHESTRA
Concertos
ZenneZ

Bezetting:

Joan Reinders (composities en dirigent),
 Mark Nightingale (trombone).
 Rietsectie: Gerlo Hesselink, Rob Sijben,
 Joao Driessen, Luuk de Vries, Job Hermans;
 Trompetsectie: Bas Konings,
 Florian Sperzel, Rémi Keupink, Herman Nijkamp,
 Anne-Marie ten Heggeler;
 Trombonesectie: Gregor Sperzel,
 Simon Pugsley, Jan Peter van der Hoeve, Mathis Kaiser;
 Ritmesectie: Dirk Balhaus,
 Bart Tareskeen, Felix Scharmann.

Beluister het album hier:
<https://tinyurl.com/mrs3b2b4>

Het Millennium Jazz Orchestra (MJO) is een bigband uit Oost-Nederland met de basis in Zwolle. Ver weg van de Randstad, dus het is niet gek als dit orkest onderschat wordt. Bigbandkenners weten beter. Dit orkest werd in 1985 opgericht en sinds 1990 is Joan Reinders, trombonist, dirigent, componist, arrangeur, en tevens docent aan het Artez Conservatorium van Zwolle, de orkestleider.

Nederland kent een aantal uitstekende bigbands, elk met een eigen karakter en daar hoort deze bij. Je kan zeggen dat het MJO tot de top behoort, en zijn eigen koers vaart. Waar andere Nederlandse bigbands het zoeken in bigbandstandards uit de rijke jazztraditie of juist avant-gardistisch daarvan wegblijven, laat componist Reinders zich leiden door klassieke muziek en zoekt hij daarbij naar een vertaling voor een jazz-bigband. Dit procedé is tot in de perfectie uitgevoerd in het album 'Concertos', dat twee volledige concerten bevat. Het eerste is niet meteen terug te voeren op bestaande klassieke muziek, maar is dat qua vorm wel. 'Concerto for trombone and jazz orchestra' is uitgevoerd als een groot symfonieorkest met een solist. De solist is de Britse trombonist Mark Nightingale. Reinders' compositie bestaat uit drie delen en grijpt terug op de romantiek. Waar de strijkers in een symfonieorkest tutti zouden spelen, horen we hier de trompetsectie met dempers. Het orkest is nadrukkelijk aanwezig en tegelijk bescheiden, om de al even romantische trombonist Nightingale (nomen est omen) van zachte pastelkleuren te voorzien. Het orkest neemt het roer strak in de hand, en zodra de trombone zwijgt laat het zich luid en duidelijk horen zoals een bigband betaamt, om in het slotdeel van dit concert uit zijn voegen te barsten.

De kwaliteit van dit orkest komt nog beter tot zijn recht in het hoogtepunt van de cd: Joan Reinders' adaptatie van het befaamde 'Concerto for orchestra' van Béla Bartók. Bartók is niet de meest toegankelijke componist van de vorige eeuw, maar zijn 'Concerto' is dat wel en tevens een van zijn belangrijkste werken. De Hongaar Bartók, die in 1940 nog net op tijd naar New York was gevlucht, schreef dit werk in 1944. In de tijd dat jazz hot was en de bebop werd geboren. Anders dan Stravinsky werd hij er niet door beïnvloed. Bartók, die inmiddels zwaar ziek was, had zich teruggetrokken in herinneringen aan zijn vaderland en werd gegrepen door Hongaarse volksmuziek. Reinders zegt dat zijn 'Concerto for jazz orchestra' geïnspireerd is door dit werk. Zijn bewerking is echter meer dan geïnspireerd en volgt zoveel mogelijk de oorspronkelijke thematiek en melodielijnen. Bartók werd al geroemd om zijn uitgelaten melodieën, ruige ritmen en scherpe contrasten, nog los van de modale toonladers waarmee het stuk is opgebouwd. Reinders doet daar nog een schepje bovenop. De ritmen en contrasten worden extra aangezet, de jazzoren zijn inmiddels gewend aan modale muziek, de collectieven spetteren en de solo's van vele orkestleden zijn indringend. Bartók had weinig op met jazz, maar Reinders brengt diens werk in het verlengde van Bartóks tijdgenoten uit de jazz, zoals Raymond Scott en Pete Rugolo. Alles bij elkaar heeft Reinders een meesterlijke uitvoering van Bartók op de cd gezet, en zijn orkest daarmee een nieuwe stap voorwaarts laten maken.

Tom Beetz

ROSENWINKEL/BRODBECK
The Brahms Project
 Heartcore Records

De Amerikaanse jazzgitaarlegende Kurt Rosenwinkel en de Zwitserse pianovirtuoos Jean-Paul Brodbeck durven wel. Op hun nieuwe album 'The Brahms Project' herinterpreteren zij met hun eigentijdse jazzkwartet tien baanbrekende werken van Johannes Brahms. Met respect voor het rijke bronmateriaal transformeren Rosenwinkel en Brodbeck, samen met bassist Lukas Traxel en drummer Jorge Rossy, Brahms' composities naar 2025. Eerder deden Kurt en Jean-Paul hetzelfde met werk van Chopin op hun cd 'The Chopin Project' (2022). Ook nu worden bekende thema's gebruikt om creatief te improviseren. Johannes Brahms zelf zou tevreden zijn met het album want de aanpak van het kwartet doet recht aan zijn composities. De uitdagende harmonieën, openlijke liefde voor polyritmes en robuuste melodieën van de componist bieden volop inspiratie. Jean-Paul Brodbeck schreef alle arrangementen. "Het werk van Brahms heeft een enorme emotionele impact en invloed gehad op mijn carrière als kunstenaar en heeft de koers uitgezet voor deze muzikale onderneming", zegt Brodbeck over zijn fascinatie voor de Duitse muzikale grootheid. Rosenwinkel, Brodbeck, Traxel en Rossy spelen samen als een hecht team waarin ieder zich kwijt van zijn taak. Ook voor wie de stukken van Brahms niet kent, is de cd een aanwinst voor de platenkast. Het is wonderbaarlijk hoe de 'oude' muziek zich blijkt te lenen voor een jazzy makeover.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Kurt Rosenwinkel (gitaar),
 Jean-Paul Brodbeck (piano),
 Lukas Traxel (bas),
 Jorge Rossy (drums).

Bekijk hier de 'Hongaarse dans nr. 5':
<https://tinyurl.com/3fja8jan>

IDEMA/SERIERSE QUARTET
Serenade In Blue
 Dox Records

De uitdrukking 'ze heeft het van geen vreemde' is volledig van toepassing op jazz-zangeres Anna Serierse (1993). Ze groeide van jongs af aan op met jazzmuziek. Haar vader is jazzdrummer en conservatoriumdocent Marcel Serierse; haar grootvader is jazzbassist Koos Serierse. Al op vijfjarige leeftijd zong Anna in een Soester kinderkoor en vanaf haar negende kreeg ze zangles.

Serierse studeerde jazz-zang aan het Conservatorium van Amsterdam. Daar leerde zij gitarist Gijs Idema kennen. Met hem en bassist Cas Jiskoot en drummer Tim Hennekes vormde Anna een kwartet. Het Idema/Serierse Quartet heeft recentelijk de cd 'Serenade In Blue' uitgebracht, de opvolger van het debuutalbum 'Motus' uit 2021. Op de nieuwe plaat staan tien heerlijke soepel uitgevoerde 'ballads' en 'slow' swingende tracks.

Gijs en Anna maakten samen de arrangementen. Gijs, een begenadigd solist, loodst Anna met Jiskoot en Hennekes door de ontspannen stukken waarin geen noot te veel wordt gespeeld. Serierse zingt helder, relaxed en elegant, zonder stemverheffing. Het Idema/Serierse Quartet herontdekt de muziek die Gijs en Anna op het conservatorium samenbracht: het onverwoestbare repertoire uit het Great American Songbook.

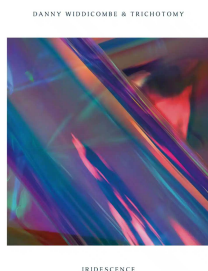
Hans Invernizzi

Bezetting:

Anna Serierse (zang),
 Gijs Idema (gitaar),
 Cas Jiskoot (bas),
 Tim Hennekes (drums).

Beluister het album hier:
<https://tinyurl.com/yvkcpu5x>

DANNY WIDDICOMBE & TRICHOTOMY
Iridescence
 Earshift Music

Soms rolt er in de brievenbus een cd-tje waarvan je als recensent van jazzmuziek eigenlijk geen chocola kunt maken. Deze cd 'Iridescence' van Danny Widdicombe & Trichotomy is er zo één, maar eenmaal in de cd-speler bleef deze cd toch verrassend lang plakken. De muziek op 'Iridescence' is een aanstekelijke mix van pop met pakkende teksten, fraaie samenzang, met een zweem van country; het is eigenlijk een Australische variant van Americana. Waar komt die link met jazz dan toch vandaan? Daarop is het antwoord eenvoudig. Dat is het trio Trichotomy dat samen met Danny Widdicombe deze cd opnam. Dit Australische trio heeft zijn sporen verdiend met een symfonisch klinkende pianojazz en dat ze daarmee succesvol zijn blijkt wel uit de lovende recensies die ze kregen, en optredens met vele gastsolisten. Het verklaart ook het muzikale vakwerk op deze cd. De songs zijn aanstekelijk melodisch en klinken alsof ze uit de gouden jaren van de popmuziek stammen, een beetje als Crosby, Stills, Nash en Young. De samenwerking met Danny Widdicombe, een countrytroubadour uit Brisbane, leverde in 2021 al de prijswinnende album 'Between The Lines' op. De cd 'Iridescence' is dus eigenlijk deel twee; nieuwe songs, zelfde sfeer.

Sjoerd van Aelst

Bezetting:

Danny Widdicombe
 (vocals, gitaar, pedal steel, synthesizers),
 Sean Foran (piano, keyboards),
 Samuel Vincent (bas), John Parker (drums).

Beluister hier het nummer 'Ebb and flow':

<https://tinyurl.com/4rsmnezv>

YES PAVLOV
Agra
 ZenneZ

De Antwerpse jazzscene levert veel boeiends op. Bijvoorbeeld de debuut-cd 'Agra' van het kwartet Yes Pavlov, het geesteskind van saxofonist en componist Ruben Verbruggen. Ruben schreef acht stukken en nam die op met Ben Van Bortel op gitaar, Jasper De Roeck op contrabas en Simon Van Brandt op drums. Verbruggen draagt enkele stukken op aan specifieke personen en plaatsen, die elk op hun eigen manier indruk op hem hebben gemaakt tijdens zijn fysieke reizen en verkenningen van de jazztraditie.

Zo is de track 'Motion' een eerbetoon aan de Amerikaanse jazzdrummer en -componist Paul Motian (1931-2011), verwijst 'Trane' naar John Coltrane en 'Paris, Paris, Paris' naar de hoofdstad van Frankrijk. Het titelnummer 'Agra' refereert aan de gelijknamige chaotische en mystieke stad in India. Deze compositie is beïnvloed door Indiase muziek. Verbruggen wilde wat Indiase pit mengen met zijn 'grooves' en dat levert interessante klankpaletten op.

De soms behoorlijk extravagante en heftige jazz van Yes Pavlov bevat sowieso een mix van oude en nieuwe genres, zoals new-age. En af en toe klinkt de groep als een hardrockband. 'Agra' is dus geen echt toegankelijke 'lichte' jazzplaat, maar dat zie je wel vaker bij geïmproviseerde jazz: soms is het net zo hard werken voor de luisteraar als voor de muzikanten. Er is naast heftig samenspel ook ruimte voor een enkele 'ballad' en dat houdt het album in evenwicht.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Ruben Verbruggen (altsax, baritonsax),
 Ben Van Bortel (gitaar),
 Jasper De Roeck (contrabas),
 Simon Van Brandt (drums).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/26evzt54>

SOFT MACHINE
Floating World Live
MoonJune Records

In het kader van de remastering van live-opnamen van Soft Machine brengt MoonJune nu 'Floating World Live' in opgepoetste versie uit. Het betreft hier een opname van Radio Bremen uit 1975, van de band met gitarist Allan Holdsworth in de gelederen. Die staat garant voor een paar stevige solo's met een goed verhaal, en legde met zijn instrument de basis voor de latere groepsklank. Was Soft Machine lang een toets-gestuurde band, nu kwamen de snaren naar voren. Toetsenist Mike Ratledge zet nog wel een fijne experimentele synthesesizersolo neer, maar speelt toch een veel kleinere rol dan in het verleden. De man die de meeste composities aanleverde, was Karl Jenkins, tegenwoordig vooral beroemd om zijn neoklassieke koorwerken. Mark Wingfield was opnieuw verantwoordelijk voor de remastering, maar helaas kon hij de fade-out in 'Hazard profile, part I' niet meer ongedaan maken. **Herman te Loo**

Luister hier naar tracks van de cd/dubbelelpee:
<https://tinyurl.com/5a9r5jmw>

BERICHTEN

Theo Croker en Sullivan Fortner **maken duo-plaat voor Duitse label ACT**

Trompettist Theo Croker en pianist Sullivan Fortner hebben een duo-album opgenomen voor het Duitse label ACT. Croker maakte al eerder opnames voor het label, bijvoorbeeld als lid van het Emile Parisien Sextet, dat voor ACT het album 'Louise' in Amiens opnam. Ook verscheen bij ACT van hem een live-opname in de Jazz at Berlin Philharmonic-serie met een eerbetoon aan trompettist Miles Davis. Toen de Duitsers hem vroegen iets 'speciaals' voor het label te doen, kwam hij met zijn vriend Fortner op de proppen. Ze zijn leeftijdsgenoten en studeerden beide aan het Oberlin Conservatory in Ohio. De plaat van Theo Croker en Sullivan Fortner zal in oktober uitkomen.

Bobby Bradford en Marilyn Crispell **krijgen Instant Award in Improvised Music**

Trompettist Bobby Bradford en pianiste Marilyn Crispell hebben de Instant Award in Improvised Music 2025 gekregen. Ze ontvangen ieder een vrij te besteden bedrag van 50.000 dollar. Eerdere laureaten zijn onder anderen Peter Brötzmann, Milford Graves, Joe McPhee, Evan Parker, Alexander von Schlippenbach, Henry Threadgill en Nate Wooley.

AANKOMST OP SCHIPHOL

Duke Ellington komt op 16 februari 1963 op Schiphol aan om concerten te geven in Den Haag en Amsterdam. (Foto: Hugo van Gelderen)

Trompettist Miles Davis en zijn vrouw Cecily Tyson op 27 april 1982 op Schiphol. Davis zou een dag later een concert in het Congresgebouw van Den Haag geven. (Foto: Marcel Antonisse)

JAZZ OP HET PODIUM

PIERRE COURBOIS 3GEN3

Bezetting:

Jesse Schilderink (tenorsax), Wiro Mahieu (bas), Pierre Courbois (drums).

Datum en plaats:

31 mei 2025, Bimhuis, Amsterdam.

In 1974 speelde Pierre Courbois voor het eerst in het Bimhuis met zijn ensemble Association P.C. Zijn concert op 31 mei bracht de teller op 65. De veelzijdige drummer beïnvloedde de jazz in binnen- en buitenland en is nog steeds een genereuze inspirator. Fysiek oogt hij wat oud en kwetsbaar, maar zijn optreden met 3GEN3, puttend uit zijn indrukwekkende oeuvre, was vurig.

Voorafgaand aan het concert werd de documentaire 'De pionier, een portret van Pierre Courbois' (2023, 54 min.) van Els Dinnissen vertoond. Dit filmportret schetst het verhaal van een levenskunstenaar die wordt gedreven door zijn passie voor slagwerk, ritme, jazz en bovenal vrijheid. Ongedwongen vertelt Pierre, samen met zijn vrouw, hun twee kinderen, oudgedienden Jasper van het Hof, Hans Dulfer en Loek Dikker, en zijn huidige kompanen Wiro Mahieu en Jesse Schilderink, het verhaal van zijn levenslange ontdekkingsreis. Pierre Courbois (Nijmegen, 1940) studeerde klassiek slagwerk in Arnhem. De stad waar hij bleef wonen en van waaruit hij de jazzmuziek aan de oostkant van Nederland tot bloei bracht. Hij was in Europa de eerste muzikant die met free jazz experimenteerde en in de jaren zestig en zeventig succesvol door Europa en de Verenigde Staten toerde. Al relateert hij dit zelf wel: "Als jazzmuzikant ben ik wereldberoemd, maar in vergelijking met popmuziek stelt het allemaal niks voor." Het concert was, met de filmbeelden vers op het netvlies, een sensatie. De man die ooit in de kelder van zijn ouderlijk huis samenspeelde met de halve Nederlandse jazzscene, was in topvorm en leidde onvermoeibaar zijn 'Three Generations Trio'. Een formatie waarmee hij zich wat mij betreft definitief onsterfelijk maakt.

'One more', een 13-matige blues, rolde smeugig en onversneden de zaal in. Daarna volgde 'Lo Belia', dat Jesse Schilderink met schurende scherts opende. Wiro Mahieu haalde er vervolgens de vaart volledig uit en speelde een melodieuze solo. Pierre haakte daarop in en [vervolg in de rechterkolom...](#)

Pierre Courbois. (Foto's: Joke Schot)

zweeptte het stuk weer stevig op met gruisig vegende brushes. Opvallend was de samenhang tussen de stukken. Ze vormden samen een suite-achtige verhaallijn. 'February 1953', een compositie die Pierre kort na de watersnoodramp samen met zijn moeder schreef, klonk na 72 jaar nog steeds fris en uitdagend. In 'Amimona', geïnspireerd op werk van Sonny Rollins, was er geen houden meer aan. Alle toehoorders zaten op het puntje van hun stoel. Mis deze formatie niet en 'fasten your seatbelts'!

Roland Huguenin

EMILIANO ROCA TRIO

Bezetting:

Emiliano Roca (gitaar),
Arjun Ramdas (contrabas),
David Eglitis (drums).

Datum en plaats:

25 mei 2025,
Tone & Image galerie, Schiedam.

Nederlandse conservatoria trekken veel internationale studenten en steeds opnieuw ontstaan daar kruisbestuivingen tussen jonge muzikanten met verschillende culturele achtergronden. In 2020 kwam de Italiaanse gitarist Emiliano Roca naar het Koninklijk Conservatorium in Den Haag, waar hij de Indiase contrabassist Arjun Ramdas en de Letse drummer Davids Eglitis leerde kennen. Deze maand maken ze in Rome opnamen voor hun debuutalbum, dat bij Emme Records zal verschijnen en waarop veel eigen composities zullen staan.

Wim van Zon heeft een goede neus voor jonge talenten en biedt ze graag een podium in zijn Schiedamse galerie, waar ze worden omringd door werk van beroemde jazz- en popfotografen. Er bestaat bijna niets mooiers dan in een klein gezelschap oog in oog te staan met de muzikanten die je van zeer dichtbij ziet spelen.

In het Emiliano Roca Trio staat de jazzgitaar centraal. Emiliano heeft een brede horizon en beschikt over de vaardigheid om stijlelementen uit jazz, rock, country, Latin en Braziliaanse muziek vloeiend met elkaar te verbinden.

Met 'Something special' bracht Emiliano een hartstochtelijk eerbetoon aan Jim Hall, die het nummer schreef. Een begrijpelijke keuze. Halls spel sluit goed aan bij zijn eigen verfijnde spel. Roca speelde ook steviger werk, maar hield daarin een strakke regie en over-schreeuwde zichzelf niet.

[vervolg in de rechterkolom...](#)

Emiliano Roca. (Foto: Roland Huguenin)

Het Emiliano Roca Trio. (Foto: Roland Huguenin)

Het fraaie tegenspel van bassist Arjun Ramdas en drummer David Eglitis gaf deze formatie een zekere elegantie. In hun solo's namen ze veel ruimte om zijpaden te verkennen en brachten zo diepte en gelaagdheid in de muziek.

Als toegift bij dit concert werd 'Free diving' gespeeld. Emiliano schreef het stuk als ode aan Lecce, de Zuid-Italiaanse stad waar hij opgroeide en die hij in de hete zomers ontvluchtte om af te koelen in zee. Ik kijk uit naar het komende album!

Roland Huguenin

DAAN KLUWER QUINTET

Bezetting:

Daan Kluwer (tenorsax), Ella Zirina (gitaar), Jelle Willems (piano, keys), William Barrett (contrabas), Tim Hennekes (drums).

Datum en plaats:

16 mei 2025, De Fruitvis, Rotterdam.

Toen saxofonist Daan Kluwer werd gevraagd om in te vallen in De Fruitvis, ging hij daar graag op in. Zijn kwintet had net drie intensieve dagen in de studio achter de rug, waar een debuutalbum werd opgenomen (dat verschijnt later dit jaar). Ze waren dus goed ingespeeld.

Jazzpodium De Fruitvis ligt in een uithoek van oude Rotterdamse havenbekkens, ver verwijderd van de bewoonde wereld. Met graffiti overdekte fabrieksgebouwen, vemen, silo's en gashouders vormen de omgeving. Een decor dat goed past bij de on aardse 'sciencefiction-jazz' die saxofonist, componist Daan Kluwer (Utrecht, 1998) schrijft. Klassiekers uit de sciencefictionliteratuur als '1984' van George Orwell en 'Do Androids Dream of Electric Sheep?' van Philip K. Dick inspireerden hem. Met zijn werk – de titels getuigen ervan – reflecteert hij op thema's zoals de opkomst van AI, autoritaire regimes, klimaatverandering en genetische manipulatie. Zijn composities leunen op progressieve jazz en hebben weinig swing en 'blue notes'. Kluwer verweeft een akoestisch geluid met subtiel gedoseerde elektronica, post-rockinvloeden en filmische 'sound-scapes'. Hij combineert expressieve melodielijnen met verhalende improvisaties. Baanbrekende muziek waarin vervreemding, melancholie en warmte samenvloeien.

Het Daan Kluwer Quintet begon met 'So it goes', een gelaagd stuk waarin futuristische klanken de toon zetten. Het had een lyrische onderstroom en kenmerkte zich door de royale inzet van galm. 'The Big nothing' was een geruststellende mijmering. In het nummer 'Vlunk' – een onomatopée – trachtte Daan het geluid te verklanken dat je hoort als een dikke man in zijn buik wordt gestompt. 'Deep fake love' begon met een slepend melodietje, waarna het ritme ontspoorde in absurdisme. Daan Kluwer glansde, mede door zijn begeleiders. Gitariste Ella Zirina, pianist Jelle Willems, bassist William Barrett en drummer Tim Hennekes maakten indruk met intrigerend samenspel. Twaalf stukken lang.

Roland Huguenin

Daan Kluwer. (Foto: Joke Schot)

Vlnr: Hennekes, Barrett, Zirina, Kluwer en Willems. (Foto: Joke Schot)

Een actuele Nederlandse concertkalender staat op: www.jazzfreak.nl.

JAZZSTANDARDS

PRELUDE TO A KISS

In de serie artikelen over jazzstandards ontbrak tot nog toe de naam van Duke Ellington (1899-1974), de componist van diverse standards. Hoog tijd om die leemte op te vullen.

Ellington was niet alleen een geniale componist en orkestleider, ook gaf hij zijn composities fraaie titels, zoals 'Mood indigo', 'Sophisticated lady', 'It don't mean a thing (if it ain't got that swing)', 'I got it bad (and that ain't good)'. Bij de romantische titel 'Prelude to a kiss' zou een filmscene kunnen passen: twee hoofden naderen elkaar, langzaam, tot de kus volgt. Er is trouwens in de jaren negentig een film uitgebracht onder die titel, maar die staat behalve de titel geheel los van Ellingtons werk.

'Prelude to a kiss' werd in 1938 als instrumentaal stuk op de plaat gezet door Ellingtons orkest:

<https://tinyurl.com/mmdcw8h8>.

De melodie wordt op die opname achtereenvolgens gespeeld door trombonist Lawrence Brown en saxofonist Johnny Hodges (op sopraan), daarna door anderen. Het gaat in een stijl die als 'sweet-swing' kan worden betiteld; er kan een langzame foxtrot bij gedanst worden, al dan niet met een kus aan het eind. De hoofdtoon is hier As.

Later werd het stuk een langzame ballad. Johnny Hodges, nu de 'featured soloist', levert een indrukwekkend stukje voordrachtskunst:

<https://tinyurl.com/38rpbw9c>.

In deze opname is Des de hoofdtoon; een goede keuze, want in die toonaard krijg je het warmste saxofoon-geluid.

Ellington zette het ook als pianist op de plaat, eveneens in Des:

<https://tinyurl.com/y7b766p7>.

De meeste composities van Ellington zijn van huis uit instrumentaal, maar op de melodie van een aantal stukken zijn naderhand teksten geschreven, waardoor het echte songs werden. 'Prelude to a kiss' is daar een voorbeeld van. De tekst werd meteen al in 1938 geschreven, door Irving Gordon, voor een zangeres die het enkele weken na de eerste opname op de plaat zette, eveneens met Ellingtons orkest. Als tweede tekstdschrijver

vervolg in de rechterkolom...

wordt Irving Mills genoemd. Of Mills, die helemaal geen muzikant was, inderdaad iets heeft bijgedragen, valt niet te controleren. Dat hij vaak als medecomponist of tekstdschrijver werd vermeld, berustte op een zakelijke deal die hem recht gaf op een deel van de royalties.

De tekst van 'Prelude to a kiss' is als volgt:

[A] *If you hear a song in blue
Like a flower crying for dew
That was my heart serenading you
My prelude to a kiss*

[A] *If you hear a song that grows
From my tender sentimental woes
That was my heart trying to compose
A prelude to a kiss*

[B] *Though it's just a simple melody
With nothing fancy, nothing much
You could turn it to a symphony -
A Schubert tune with a Gershwin touch*

[A] *Oh! How my love song gently cries
For the tenderness within your eyes
My love is a prelude that never dies
A prelude to a kiss.*

Het stuk heeft de bekende AABA vorm, die je in The Great American Songbook vaak tegenkomt. Gezongen door Ella Fitzgerald (in F) met het orkest van Duke Ellington klinkt de song zo:

<https://www.youtube.com/watch?v=hBo53wtU1Lo>. Haar collega Sarah Vaughan nam ook een versie op, in As. Die klinkt zo:

<https://www.youtube.com/watch?v=9tcFRtL5U2c>.

Vocale en instrumentale versies van 'Prelude to a Kiss' bewijzen dat het om een juweeltje gaat dat onderdeel is geworden van The Great American Songbook, het muzikale erfgoed met werk van Gershwin, Rodgers, Kern, Porter en vele anderen.

De compositie zit vernuftig in elkaar, om diverse redenen. Om te beginnen vallen de chromatisch dalende frasen op. Chromatiek wil zeggen dat een melodie verloopt via direct naast elkaar liggende toonhoogten uit het toonstelsel ('halve stappen'). Als we de oorspronkelijke toonaard As (die door Ellington in 1938 en

vervolg op de volgende pagina rechts...

JJA AWARDS 2025

Op 5 mei zijn de winnaars van de jaarlijkse Awards van de Amerikaanse Jazz Journalists Association bekendgemaakt. In een vijftigtal categorieën zijn de volgens de JJA-leden - meest Amerikanen - beste musici, platen en boeken van het afgelopen jaar op een rij gezet. Een greep uit de categorieën:

Lifetime Achievement Award in Jazz

GEORGE COLEMAN

Musician of the Year

MARSHALL ALLEN

Up & Coming Musician of the Year

ISAIAH COLLIER

Composer of the Year

MYRA MELFORD

Arranger of the Year

MARIA SCHNEIDER

Male Vocalist of the Year

KURT ELLING

Female Vocalist of the Year

CÉCILE MCLORIN SALVANT

Large Ensemble of the Year

MARIA SCHNEIDER ORCHESTRA

Mid-Size Ensemble of the Year

ARTEMIS

Duo/Trio of the Year

**CÉCILE MCLORIN SALVANT/
SULLIVAN FORTNER**

Trumpeter of the Year

AMBROSE AKINMUSIRE

Trombonist of the Year

STEVE TURRE

Alto Saxophonist of the Year

IMMANUEL WILKINS

Tenor Saxophonist of the Year

JOE LOVANO

Baritone Saxophonist of the Year

JAMES CARTER

Soprano Saxophonist of the Year

BRANFORD MARSALIS

Multiple Reeds Player of the Year

CHRIS POTTER

Guitarist of the Year

MARY HALVORSON

Bassist of the Year

LINDA MAY HAN OH

Electric Bassist of the Year

JOHN PATITUCCI

Pianist of the Year

KENNY BARRON

Keyboardist of the Year

HERBIE HANCOCK

Drummer of the Year

BRIAN BLADE

Record of the Year

THE SKY WILL

STILL BE THERE TOMORROW

Charles Lloyd (Blue Note Records)

De volledige uitslag is te vinden op:
<https://www.jjazawards.org/>

later door Vaughan werd gebruikt) aanhouden, zijn de toonhoogten onder de woorden 'If you hear a song' achtereenvolgens G-Fis-F-E-Es (If=G; you=Ges; hear=F; a=E; song=Es). Daarna begint bij het woord 'flower' een tweede chromatisch dalende frase E-Es-D-Des-C. Dalende chromatische lijnen in het A gedeelte zijn kenmerkend voor deze song. In de popmuziek zouden ze dit de 'hook' noemen.

Vervolgens contrasteert Het B-gedeelte (de 'bridge') met de A-tjes. Ze staat niet in As, maar in C en in plaats van chromatische lijntjes zijn er grote intervalsprongen, met name de stijgende sprong over een grote septiem (van een C naar een B). Aan het eind van de bridge komt de chromatiek weer terug, nu stijgend: Es-E-F-Fis. Na die Fis volgt direct de G waarmee het laatste A-tje opent. Een mooie melodische spiegeling op die plek: Es-E-F-Fis (stijgend), gevolgd door G-Fis-F-E-Es (dalend). Duke Ellington was grotendeels autodidact. Hij had wat betreft componeren ooit één les gevolgd bij de bekende componist Will Marion Cook. Het leslokaal was de achterbank van een taxi. Eén van de dingen die Cook hem leerde, was het spiegelen van een melodie.

Of het gebruikmaken van chromatiek ook in die ene les werd besproken, is niet bekend, maar in Ellingtons werk uit de jaren dertig komen dalende chromatische lijnen vaker voor. Enkele voorbeelden zijn 'Sophisticated lady' en 'The mooche'. In 'Sophisticated Lady' is het A-gedeelte gebaseerd op dalende chromatiek: <https://tinyurl.com/mr2uyv6r>. De openingsmelodie van 'The mooche' bevat eveneens een chromatisch dalende lijn: <https://www.youtube.com/watch?v=itfOsNvpkY0>.

Niet alleen in melodisch, ook in harmonisch opzicht is 'Prelude to a kiss' interessant. In het A-gedeelte zitten onder de dalende melodie akkoorden die niet voor de hand liggen, al hebben ze onderling een logische samenhang. Het B-gedeelte is in harmonisch opzicht conventioneel.

In de tekst zelf van 'Prelude to a kiss' wordt trouwens gezinspeeld op het inventieve karakter van het stuk: "You could turn it to a symphony - A Schubert tune with a Gershwin touch". Om niet al te technisch te worden, laat ik hier verdergaande details over de samenhang van melodie en akkoorden buiten beschouwing.

Diverse artiesten hebben 'Prelude to a kiss' op de plaat gezet. We zagen hiervoor al Ella Fitzgerald en Sarah Vaughan.

Tenorsaxofonist Gene Ammons speelt in langzaam tempo de melodie (in C): <https://tinyurl.com/4z9semf2>.

Altsaxofonist Phil Woods laat stevige versie horen (ook in C): <https://www.youtube.com/watch?v=ljAm1B9t-Vc>.

Ook pianist McCoy Tyner speelt het stuk in C:

<https://www.youtube.com/watch?v=OrZjLmhl8zs>.

Net als gitarist Joe Pass, in C: <https://tinyurl.com/fzcty4vj>.

Blijkbaar heeft de oorspronkelijke toonaard (aanvankelijk As, later Des) plaats gemaakt voor C. Zo staat het ook in diverse Real Books. De compositie is gelukkig zo sterk dat ze in elke toonaard kan worden gespeeld. Het is een compositorisch hoogstandje.

Ruud Bergamin

PS: wie belangstelling heeft voor een meer uitvoerige analyse van 'Prelude to a kiss', kan mij mailen via jazzflits@gmail.com.

Ruud Bergamin houdt op 12 juli een muzikale lezing over Ellington in de Rotterdamse boekhandel Donner. De toegang is gratis. Meer info op de volgende pagina (links).

VARIA

Graduation Jazz Fest '25 Maastrichts conservatorium

Van 17 tot en met 20 juni presenteert het conservatorium van Maastricht meer dan dertig eindexamenconcerten van de jazzopleiding. Het Graduation Fest is dagelijks van 14.00 tot 23.00 uur in de Muziekgieterij. 'Van intieme trio's tot energieke ensembles. Onze bachelor- en masterstudenten jazz laten horen waar jarenlange toewijding, creativiteit en muzikale groei toe leiden', aldus de aankondiging van het evenement. Het festival wordt op 20 juni afgesloten door de Conservatorium Maastricht Big Band onder leiding van Sven Heinze. Het volledige Fest-programma is te vinden op: <https://tinyurl.com/5n6ks9f5>

Vlnr: Bergamin, Van der Burg, Van den Bosch. (Persfoto)

Lezing en concert:

Duke Ellington: From club to church

Op 12 juli houdt Ruud Bergamin in Boekhandel Donner in Rotterdam een lezing over het muzikale leven van Duke Ellington, getiteld 'From club to church'. Bergamin begint bij Ellingtons engagement in de Cotton Club (Harlem, NY) in de jaren dertig en eindigt bij zijn spirituele 'Sacred Concerts' in de jaren zestig. Bergamin: 'Ellington bracht de nachtclub naar de preekstoel'. Na de lezing volgt een concert met zangeres Marie van der Burg, pianist Nick van den Bos en Bergamin zelf op saxofoon. De lezing start om 14.00 uur. Lezing en concert zijn gratis toegankelijk.

De beste jazz van Bandcamp

Maandelijks maakt het muziekplatform Bandcamp een overzicht van de 'beste jazz'. Het is een heerlijke bron van nieuwe jazz, zegt onze medewerker Jaap Lampe. Hij beveelt het overzicht van harte bij u aan. Dit is de link naar de beste jazz van de afgelopen maanden: <https://daily.bandcamp.com/best-jazz>.

FESTIVALS

Dutch Swing College Band speelt in Gouda. (Foto: Roy Beusker)

JAZZTAFETTE OISTERWIJK

Lindeplein, Oisterwijk

15 juni 2025

(<https://buddingsound.nl/agenda/>)

Met: Big Band Beats & Boogies, Small Town Bigband en Budding Sound Bigband.

GOUDA JAZZ FESTIVAL

Schouwburg, binnenstad, Gouda

4 en 5 juli 2025

(<https://goudajazzfestival.nl/programma-2025/>)

Met onder anderen : Hans Dulfer, Bas van Lier, New Cool Collective, Michael Varekamp en de **Dutch Swing College Band**.

GENT JAZZ

Bijlokesite, Gent

5 tot en met 19 juli 2025

(<https://www.gentjazz.com/>)

Met onder anderen: Herbie Hancock, Philip Catherine, Brandee Younger, Fergus McCreadie, Kassa Overall, Madeleine Peroux, Branford Marsalis, Steve Coleman, Tigran Hamasyan en Adja.

BROSELLA JAZZ

Ossegempark, Brussel

6 juli 2025

(<https://www.brosellafestival.be/nl/brosella/programma>)

Met onder anderen: T Jaga Jazzist, Isaiah Collier & The Chosen Few, Oded Tzur Quartet, Lakecia Benjamin en Stéphane Galland & The Rhythm Hunters XTND.

NORTH SEA JAZZ FESTIVAL

Ahoy, Rotterdam

11, 12, 13 juli 2025

(<https://www.northseajazz.com/en/program/>)

Met onder anderen: Herbie Hancock, Julian Lage, Peter Somuah, Van Bavel-Teepe-Jackson, Sullivan Fortner, Emmet Cohen, David Murray, Mary Halvorson, Mark Turner, Kurt Elling, Ambrose Akinmusire en Immanuel Wilkins.

DINANT JAZZ

Parc Saint-Norbert, Dinant

24 tot en met 27 juli 2025

(<https://www.dinantjazz.com/>)

Met onder anderen: Steve Houben, David Linx, Jazz Station Big Band, Pauline Leblond Quartet, John Scofield en Gregoire Maret.

'Incontri' van Federica Lorusso dingt mee naar de Edison Jazz Publieksprijs.

Internetstemming

Edison Jazz Publieksprijs geopend

Tot 31 augustus kan eenieder een stem uitbrengen voor de Edison Jazz Publieksprijs 2025. Onder meer albums van Federica Lorusso, Kika Sprangers, Vinsent Planjer, Lucas Santana en Reinier Baas/Ben van Gelder zijn in de race. Op 3 september wordt op de website van de Edison Stichting bekendgemaakt welke drie albums de meeste stemmen hebben gehad. De uiteindelijke winnaar van de Edison mag zijn of haar beeldje op 6 oktober in het Afas Theater (Leusden) in ontvangst nemen. Breng hier uw stem uit:

<https://tinyurl.com/2fn67re2>

inJazz Radio houdt de vinger aan de pols van de Nederlandse jazz

Sinds februari 2024 houdt Co de Kloet in zijn wekelijkse programma inJazz Radio een uur lang 'de vinger aan de pols van de Nederlandse jazz'. Het programma wordt in samenwerking met Buma Cultuur gemaakt. "We werkten al langere tijd met presentator Co de Kloet samen en hij kwam met het plan om zélf een radioprogramma te maken, zonder hiervoor afhankelijk te zijn van een omroep of zender. Op die manier houden we de productie, presentatie en inhoud volledig in eigen hand", aldus Buma Cultuur genre-manager Mark van Schaick op entertainmentbusiness.nl. De nieuwste aflevering is iedere zaterdagavond bij de Concertzender te horen. Daarna is het programma via onder meer World of Jazz en NH Gooi te beluisteren. Als podcast is inJazz te downloaden via deze website: <https://tinyurl.com/5n75h47k>.

Een actuele Nederlandse concertkalender staat op: www.jazzfreak.nl.

OVERLEDEN

Al Foster, 28 mei 2025 (82)

Drummer. Uitgebreide loopbaan, speelde met de allergrootsten: Sonny Rollins, Miles Davis, Herbie Hancock, Freddie Hubbard, Joe Henderson, Chris Potter, Carmen McRae en wie niet (zie ook de voorpagina);

Manfred Josel, 27 mei 2025 (81)

Oostenrijkse drummer, had een eigen trio, speelde met zijn oudere broer, trombonist Rudolf Josel, andere Oostenrijkers en Amerikaanse gasten. Vanaf 1966 hoogleraar aan de muziekacademie in Graz;

Joe Ford, 25 mei 2025 (78)

Alt- en sopraansaxofonist en fluitist. Speelde in groepen van McCoy Tyner, Jerry Gonzalez, Abdullah Ibrahim, Chico O'Farrill, Hannibal Peterson;

Lillian Boutté, 23 mei 2025 (75)

Amerikaanse zangeres, geboren in New Orleans. Kwam met de show One Mo' Time naar Europa, trad daar op met plaatselijke dixielandbands. Volgden uitgebreide tournees en optredens op festivals met haar man, de in Hamburg geboren klarinettist-tenorsaxofonist Thomas L' Etienne;

Guy Klucevsek, 22 mei 2025 (78)

Amerikaanse accordeonist. Was van alle markten thuis, deed mee aan allerlei projecten: speelde van blad, improviseerde, onbegeleid, in duo's, ter ondersteuning van ballet- en theateruitvoeringen, en in avant-gardistische context. Was te horen in kringen van John Zorn, Bill Frisell en Dave Douglas;

John Marshall, 21 mei 2025 (72)

Trompettist. Sinds de jaren zeventig lid van big bands: die van Benny Goodman, Buddy Rich en Mel Lewis en sinds 1992 van de WDR-band in Duitsland. Doceerde in Keulen. Maakte platen met Rein de Graaff, Ferdinand Povel, Rob Agerbeek en Erik Doelman/Fay Claassen voor de Nederlandse labels Daybreak en Blue Jack;

John Ruocco, 21 mei 2025 (72)

Amerikaanse klarinettist, tenorsaxofonist en leider bigband (zie bericht in het vorige nummer);

Martha Miyake, 14 mei 2025 (92)

Japanse zangeres, begin jaren vijftig een pionier in Japan, had een eigen muziekschool, op tournee, maakte vele platen met interpretaties van standards voor de lokale markt. Daarnaast opnamen met Teddy Wilson;

Rémi Charmasson, 2 mei 2025 (63)

Franse gitarist. Speelde in een zeer persoonlijke stijl met zowel Franse als Amerikaanse saxofonisten (André Jaume, Charles Tyler, Anthony Ortega) tijdens concoursen en festivals. Sinds de jaren negentig ook eigen albums;

Andy Bey, 26 april 2025 (85)

Amerikaanse zanger. Leidde een zangtrio met zijn zusters Salome en Geraldine. Werkte samen met Horace Silver, Duke Pearson, Gary Bartz en het Thad Jones-Mel Lewis orchestra. Verdeelde zijn werkterrein tussen Chicago en Europa (liefdadigheidsproject in Zagreb, docentschap in Graz). Begon pas in de jaren negentig goed door te breken door zijn oorspronkelijke aanpak van oude songs.

jjm

Koen Graat geeft in Tilburg cursus 'The story of jazz'

In de Tilburgse bibliotheek Lochal geeft Koen Graat op vier maandagen in september een cursus onder de titel 'The Story of jazz' (8, 15, 22 en 29 september). Graat gaat in op het ontstaan van de jazz in New Orleans, stipt grensverleggende muzikanten als Thelonious Monk, Duke Ellington en Miles Davis aan, en staat stil bij diverse stromingen, van jazzrock tot de nieuwe Europese jazzscene. Aan de cursus zijn vier concerten in concertpodium Paradox verbonden, te weten van het Franz von Chossy Sextet, Tin Men and the Telephone, het Robin Verheyen Trio en Stephane Galland & Rhythm Hunters. Koen Graat is programmeur bij Paradox en geeft aan het Tilburgse conservatorium les in Jazz History & Research.

Meer info: <https://tinyurl.com/5fyzb59>

Hnita-Hoeve sluit seizoen af met Lionel Hampton Big Band

De Hnita-Hoeve in Heist-op-den-Berg sluit op 8 juli het concertseizoen af met een optreden van de Lionel Hampton Big Band met als speciale gast vibrafonist Jason Marsalis. Het is het eerste Europese optreden van het orkest sinds het overlijden van stichter Lionel Hampton in 2002. De Lionel Hampton Big Band verdween toen, maar werd in 2015 door enkele voormalige leden nieuw leven ingeblazen. Jason Marsalis kruipt sindsdien in de huid van Hampton. Alle overige leden speelden ooit met Hampton samen. De saxofonisten Lance Bryant en Cleave Guyton en contrabassist Christian Fabian leiden de bigband. Na het optreden in Vlaanderen reist het orkest door naar Duitsland. Op 12 juli wordt de eerste Europese tournee afgesloten op het North Sea Jazz Festival.

Het Mirjam van Dam Quintet (Foto: René Zoetemelk)

Voor de achtste keer vond bij het **Podium Jong Professionals Jazz Voorschoten** (PJPJ) op 24 mei jl. het jaarlijkse festival ter ere van oprichter Piet Wezepoel plaats. In drie zalen van het plaatselijke Cultureel Centrum traden die dag twaalf groepen op, vooral bezet door jonge jazzprofessionals. Onder anderen violiste Jieun Park, de band CROSSWORD, gitarist Sungjea Oh en het Daniel Sueiro Trio ft Dennis Junio traden op. De hoofdact, het Mirjam van Dam Quintet, met zangeres Mirjam van Dam, Rob van Bavel op piano, Niels Tausk, trompet, Frans van Geest, contrabas en Marcel Serierse drums, bracht jazzy Nederlandstalige liedjes van hun album 'Luister Eens' (2024). Lex Jasper schreef daarvoor de muziek en Mirjam van Dam voorzag die van tekst. "Ook dit jaar waren er veel bezoekers die in een prettige jazzsfeer genoten van een grote verscheidenheid aan optredens", meldt de organisatie in een verslag van de avond. "Het meest succesvolle festival van PJPJ tot nu toe", hoorde men na afloop. Erik Albjerg stond namens het PJPJ-bestuur nog stil bij het overlijden van saxofonist en conservatoriumdocent John Ruocco. Hij trad in totaal 23 keer met zijn Haagse studenten op bij PJPJ.

JAZZ IN BEELD

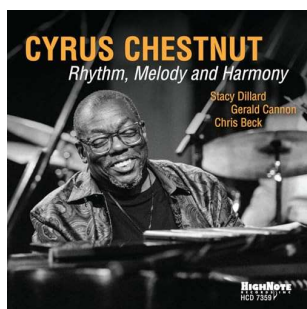
STAN GETZ

In het kader van Jazz at the Philharmonic trad saxofonist Stan Getz op 11 april 1959 in het Amsterdamse Concertgebouw op; samen met pianist Lou Levy, bassist Wilfred Middelbrooks en drummer Gus Johnson. (Foto: Anefo; Wim van Rossem)

JAZZWEEK TOP DRIE

2 juni 2025

- 1 Cyrus Chestnut**
Rhythm, Melody and Harmony
(HighNote)
- 2 Chicago Jazz Orchestra**
feat. Bobby Broom
More Amor (CJO)
- 3 The Reid Hoyson Project**
In Your Dreams
(Reid Hoyson Productions)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Carrette, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Eric Ineke, Hans Invernizzi, Coen de Jonge, Peter J. Korten, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Marcel Schikhof, Joke Schot. **Webbeheerder:** Erik van Doorne, Masters of Media. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@g-mail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

1 juni 2025

Viktor Bensusan, jazzdergisi.com:

JAN GUNNAR HOFF GROUP

Voyage (Losen Records)

Nuno Catarino, jazz.pt:

MOTIAN & MORE

Gratitude (Phonogram Unit)

Peter Slavid, UK Jazz News:

TRILOK GURTU

Mirror (Jazzline)

Lars Mossefinn, Dag og tid:

HENRIKSEN/SEIM/JORMIN/PUNASKARI

Arcanum (ECM)

Patrik Sandberg, Orkesterjournalen:

COSMIC EAR

Traces (We Jazz)

Cim Meyer, All That ...:

MIRNA BOGANOVIĆ

Awake (Berthold Records)

Matthieu Jouan, citizenjazz.com:

MARK SOLBORG TUNGEMÅL

Confluencia (ILK Records)

Axel Stinshoff, Jazz thing:

SHARON MANSUR

Trigger (ACT)

Luca Vitali, Giornale della Musica:

MARIA FAUST SACRUM FACERE

Marches Rewound & Rewritten (Stunt Records)

Yves Tassin, JazzMania;

Jos Demol, jazzhalo.be:

ANNELEEN BOEHME

Eunoia (W.E.R.F. Records)

Kaspars Zavileiskis, jazzin.lv:

RAPHAEL WRESSNIG

Committed (ZYX Music)

Christof Thurnherr, Jazz'n'More:

SILENT EXPLOSION ORCHESTRA

Painting Of An Exhibition (Jazzsick Records)

Jacek Brun, www.jazz-fun.de:

IGOR OSYPOV

Hyper Oz (Igor Osypov & XJAZZ! music)

Bega Villalobos, In&OutJazz:

NATANIEL EDELMAN TRIO

En Vivo En Lisboa (Robalo Music)

Mike Flynn, Jazzwise:

DONAVAN HAFFNER

Alleviate (Eigen Beheer)

Krzysztof Komorek, Donos kulturalny:

SCANDINAVIAN ART ENSEMBLE WITH THOMASZ STANKO

The Copenhagen Session Vol.1 (April Records)

Jan Granlie, salt-peanuts.eu:

KRISTIN SKAARE

Transparency (Southbound Records)

Christine Stephan, Jazzthetik:

SUNNA GUNNLAUGS

Ástin, bjartsýnin og andskotans blaðrið í fólkinu

(Sunny Sky Records)

Dick Hovenga, Written in Music:

DE LOOZE, BARON, ROBERTS & MORGAN

Live At Brussels Jazz Festival 2025 (Challenge Records)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.